

Číslo 28

Január 2019

DUCHOVNÝ POHĽAD

Občasník Farnosti Svätého Ducha Podlavice

Obsah

Úvodník	3
Príhovor duchovného otca	3
Takto si tu žijeme	5
Od Veľkej noci 2018 do konca vianočného času 2019	5
Farský karneval 2018	9
Prvé sväté prijímanie – Podlavice 2018	10
Kreslo pre host'a	11
Farské púte	17
Skalné sanktuárium Božieho milosrdenstva	17
Raticov vrch – Kostol Fatimskej Panny Márie	19
Kláštor sestier Bosých karmelitánok v Detve	20
Farská púť Nitra – Veľké Zálužie.	20
Boj proti hladu	23
Dcéry kresťanskej lásky (DKL) sv. Vincenta de Paul:	
Misia Haiti	23
Návrat na Habovku	25
Víkend rodín Železnô 24.-26. 8. 2018	28
Okienko pre deti	30
Hádanky pre múdre hlávky	30
Omaľovánky pre šikovné ručičky	31
Skvelý recept	36
Viete, že ...?	36
Tichá noc, svätá noc	36
Jasličkové pásmo	39
Dobrá novina	42
Spomienka na o. Daniela	45
Občianska rada Podlavice – Skubín	46
Farská rada	47

ÚVODNÍK

Príhovor duchovného otca

Srdečne Vás všetkých pozdravujem na začiatku roka 2019 ešte v čase vianočnom (8.1.). Chceme nanovo prežívať, že Boh, ktorý sám nám dal vo svojom Synovi ZADARMO najväčší a najdrahší DAR, učí nás deliť sa a darovať, aby sme sa stávali aj my darom pre iných.

Je to prvý raz, čo sa Vám takto prihovám. Od 16. apríla 2007 som prišiel bývať medzi Vás do Podlavíc a od 1. júla minulého roka píšeme spolu naše dejiny. Od začiatku ma o. Kazimír zoznamoval s rozvíjajúcou sa farnosťou, vzniknutou roku 2002. Po ňom náš o. Daniel, ktorý sa pred rokom spomedzi nás odobral na druhý breh do večnosti, ma nenápadne vťahoval a zasväcoval do života farnosti, keď mi pri niekedy dlhých večerných debatách väčšinou v nedeľu, rozprával o nových zážitkoch a skúsenostiach, plánoch ale aj starostiach. Pochválil sa novým prírastkom či akciami, ktoré ste prežili

alebo koho ste odprevadili na cestu do večnosti a čo je pred Vami. Takto som sa s Vami „na diaľku“ pomaly spoznával a zžíval a pripravoval na čas, z ktorého už pol roka máme za sebou (ani neviem ako, lebo mám pocit, že čas beží akosi rýchlejšie a myslím, že nielen mne) a ktorý nám Boh doprial

a napomáhal zvládnuť každodennou dávkou podpory, sily a nádeje.

Veľmi pekne Vám ďakujem za prijatie, záujem, podporu a pomoc. Máme pred sebou pomyslených 357 prázdných stránok, do ktorých, ak Boh dá a pokiaľ dá, budeme vpisovať svoje osobné i spoločné záznamy,

ktoré sa sice stanú opäť minulosťou, ale niektoré dost' silno ovplyvnia našu prítomnosť i budúcnosť.

Tak nám všetkým prajem a vyprosujem od nášho drahého Svätého Ducha, aby nám dal istotu Božej priazne ku každému, žeby sme chceli i prosili o Jeho vedenie a spoluprácu pri všetkom dôležitom, dobré zdravie, vzájomnú lásku, porozumenie, prajnosť, ústretovosť, ochotu a snahu chápať sa i odpúšťať si, aby sme nachádzali svoje šťastie v obdarovávaní iných.

Boh Vás žehnaj!

Juraj Adamkovič, administrátor farnosti

TAKTO SI TU ŽIJEME

Od Veľkej noci 2018 do konca vianočného času 2019

Veľkonočný čas sme prežili v rodinách a vo farnosti v duchu zmŕtvychvstalého Krista. Vo veľkonočnom čase sme sa každý štvrtok pred večernou sv. omšou modlili Cestu svetla. V našej farnosti sú zaužívané adorácie v duchu Taizé, každý druhý štvrtok po večernej sv. omši. Adorácie bývajú aj každý prvý piatok a prvú nedeľu. Povinné adorácie pre farnosť sa uskutočňujú 4. marca, 28. apríla a 1. septembra. 28. apríla sme si pri sv. omši pripomenuli 11. výročie konsekrácie nášho kostola zasväteného Sv. Duchu. Svätú omšu spolu s viacerými kňazmi celebroidal Mons. Branislav Koppal. Otca Kazimíra počas dovolenky zastupovali o. Juraj Adamkovič, o. Pavol Vilhan, kňazi z farnosti Radvaň a Karmelitáni z Urpína. V tomto čase prebiehali prípravy detí na prvé sv. prijímanie. V pastoračnej miestnosti sa stretávali matky s deťmi pri rôznych aktivitách, naše mladé rodiny a mladí z farnosti na nácvikoch spevu, Nezvestní tu mali pod vedením Zuzky Lazíkovej svoje „stretnutie“. Mladé mamičky sa schádzali každý štvrtok o 8:30 na spoločnej sv. omši.

12. mája bolo v našej farnosti prvé sv. prijímanie. Sviatosť prijalo 13 detí. 20. mája, na Turíce, sme mali hody. Po sv. omšiach nás naše farničky pohostili napečenými dobrotami. 26. mája sa naši farníci opäť vybrali na Staré Hory na ďakovnú púť za náš kostol. 3. júna,

na slávnosť Božieho Tela, sme boli pozvaní na procesiu na Námestie SNP v Banskej Bystrici, kde o. biskup Marián Chovanec spolu s kňazmi a veriacimi vzdali úctu Ježišovi Kristovi prítomnému v Eucharistii. 9. júna sme išli opäť putovať, tentokrát do obce Ladce na horu Butkov do Skalného sanktuária Božieho milosrdenstva. 20. júna pri sv. omši o. Kazimír ďakoval za 20 rokov kňazstva. 30. júna ukončil o. Kazimír kňazskú službu v našej farnosti.

Dňa 2. júla pri sv. omši, ktorú celebroidal p. dekan Jaroslav Pecha, službu administrátora farnosti prevzal o. Juraj Adamkovič, ktorý doteraz pôsobil ako duchovný správca nemocnice F.D. Roosevelta v Banskej Bystrici. Túto službu po ňom prebral o. Martin Pečarka, ktorý pôsobil ako kaplán v Žarnovici. V sobotu 30. júna sme sa stretli v areáli kostola pri farskom guláši, dobrom vínu a koláčoch. Naši mladí boli od 16. júla do 21. júla 2018 na dovolenke v Habovke na Orave, a tínedžeri na víkendovom pobyte v Kvačianskej doline a v obci Drábsko. Ostatní farníci si leto užívali po svojom. 18. júla mal u nás primičnú sv. omšu o. Jozef Stankovský. 29. júla nám o. Juraj požeňal autá a iné dopravné prostriedky. 1. septembra sme mali farský deň. Konala sa adorácia, sv. omša a pohostenie, pri ktorých sme ďakovali dobrému Bohu za dar farnosti. Po letnej pauze v pastoračnej miestnosti opäť začali krúžky a návčiky zborov. 15. septembra sme boli na pešej púti v Tajove na kalvárii. 13. októbra sme s

farnosťou navštívili Hriňovú, Raticov vrch, kde je kostol zasvätený Panne Márii Fatimskej. Tu sme sa zúčastnili sv. omše a uctili si relikvie sv. Františka a Hyacinty. Cestou domov sme sa zastavili u sestier Bosých karmelitánok v kláštore v Detve. Po modlitbe Korunky Božieho milosrdenstva a príjemnom pobudnutí v areáli kláštora sme sa povzbudení vrátili domov. V októbri sme boli pozvaní k modlitbe posvätného ruženca. 24. októbra sme sa pripojili k iniciatíve Milión detí

sa modlí ruženec. 1. novembra na slávnosť Všetkých svätých sme mali pobožnosť na cintorínoch v Skubíne a Podlaviciach. 17. novembra sme opäť stretli na farskej púti, a to v Nitre. Zastavili sme sa aj v rodisku o. Daniela a pri jeho hrobe. V Nitre sme mali sv. omšu v kostole sv. Gorazda.

Na Nitrianskom hrade sme si pozreli areál a katedrálu sv. Emmeráma.

Dňa 2. decembra začal adventný čas. Otec Juraj požehnal adventné vence a deti začali plniť úlohy, ktoré im boli rozdane pri sv. omši. 6. decembra do areálu kostola zavítal Mikuláš, aby potešil nielen deti. Dňa 9. decembra pri sv. omši o 10.00 sestrička Anna Ciganpálová DKL spolu s deťmi z mariánskej družiny pripravila pásmo o zjavení P. Márie mladej sestričke Kataríne Labouré. Pri tomto zjavení P. Mária predstavila Zázračnú medailu v podobe, ktorú poznáme a v duchu viery uctieваме. 15. decembra sa dve skupiny farníkov modlili Deviatnik prístrešia sv. rodiny. 21. decembra sme boli pozvaní na sv. spoveď, ktorú vysluhovali viacerí kňazi. Počas adventu sa v priestoroch fary zbieralo obnosené šatstvo na pomoc núdnym. 24. decembra na Štedrý deň sme sa stretli o 23.00 na sv. omši a po nej sme sa pohostili farským punčom, ktorý pripravili naši chlapi. 25. decembra sme slávili Narodenie nášho Pána Ježiša Krista pri sv. omšiach. O 10:00 pri sv. omši naše rodiny s deťmi pripravili Jasličkové pásmo o narodení Ježiša. 31. decembra o 16:00 sme pri sv. omši ďakovali za všetky dobrodenia, ktoré nám dobrý Boh v tomto roku dal. Zároveň sme odprosovali za previnenia voči nemu a blíznym. Otec Juraj zrekapituloval uplynulý rok a ďakoval farníkom za spoluprácu. V roku 2018 bolo na prvom sv. prijímaní 13 detí. Pokrstených bolo 21 detí. Bývalá farská rada odovzdala štafetu novej FR, ktorá bude v spolupráci s o. Jurajom nápomocná pri aktivitách pre dobro farnosti. Na Silvestra o 23:30 sme boli pozvaní na adoráciu do kostola. Otec Juraj nás po pobožnosti požehnal Oltárnou sviatosťou a takto sme sa vykročili do nového roka 2019. Tak nám Pán Boh pomáhať kráčať na dobrej ceste!

Po Vianociach o. Juraj požehnával naše príbytky vo vopred dohodnutom termíne. 6. januára 2019 na slávnosť Zjavenia Pána nám naše mladé rodiny pripravili Jasličkové pásmo o narodení Ježiška. V ten istý deň o 16:00 sme mali Trojkráľový koncert, ktorý pripravil spevácky zbor CREA musica. 8. januára bola slúžená sv. omša za o. Daniela, ktorý pred rokom odišiel do večnosti. Nech odpočíva v pokoji. 13. januára končí vianočné obdobie. Naši farníci v zbierke Dobrá

novina prispeli sumou 505 EUR. Tieto financie na projekty v rozvojových krajinách v našej farnosti vykoledovali dve skupiny farských detí.

Mária Gréčová

Farský karneval 2018

V jedno krásne sobotné zasnežené popoludnie si veselo vykračovali rôzne masky a rozprávkové bytosti do podlavického kultúrneho domu. Konal sa totiž tradičný karneval. Vo vyzdobenej sále kultúrneho domu ich už čakali pirátky Macka, Ad'ka a ich malé pomocníčky Nikolka a Agátka. Boli veľmi smutné. Mali bohatý poklad, ale čo z toho, keď od neho stratili kľúč? Ale deti – masky nesklamali. Ochotne pomocou indícií pomáhali hľadať stratený kľúč. Plnili rôzne zaujímavé úlohy až nakoniec kľúč našli. To bolo radosti a jasotu. Poklad sa mohol otvoriť a deti dostali sladké odmeny, ktoré z neho vykúkali. Tanec, hudba, zábava a veľa smiechu sa nieslo celou sálou. Na stole rozvoniavali elegantné koláčiky, hýriace rôznymi farbami. Boli nielen pekné, ale aj chutné. Všetci sa gazdinky snažili, aby práve ich koláčik vyhral cenu. Víťazky boli odmenené spomienkovými darčekom. Keďže všetkým už škvrkalo v brušku určite sa potešili chutnej fazuľovici, ktorú im s láskou pripravili manželka Mihalovci. Ani tohto roku sa nezapadlo na tombolu. Tí šťastnejší si odniesli milé spomienky na toto veľmi vydarené popoludnie. Hudba stíchla, detský džavot tiež a milé masky sa rozlúčili s karnevalom 2018, tešiaca sa na ten budúcoročný. Tak do maskovania! ☺

Natália Mihalová

Prvé sväté prijímanie – Podlavice 2018

Tak ako každý rok, aj v roku 2018 sa v našej podlavickej farnosti konala sviatosť Prvého svätého prijímania. Tento rok sme túto sviatosť prežívali intenzívnejšie o to, že sa ho zúčastnili aj moji dvaja synovia Alex a Filip. Bola to pre nich veľká vec – prvýkrát prijať do svojich sŕdc Ježiša Krista.

Prípravu na 1. sv. prijímanie sme začali s naším milým otcom Danielom. Chlapci prišli vždy zo stretiek nadšení a vysmiati. Avšak na začiatku roka 2018 nás zaskočil náhly odchod nášho pána farára a preto sme v príprave mali menšiu prestávku.

Po nej nastúpil na jeho miesto otec Kazimír Divéky. Stretká s ním sme mali každý piatok spolu s pani katechétkou Monikou Skladanou – rodičia aj deti – vraj, aby sme našim ratolestiam v prípade potreby mohli našepkávať ☺. Preberali sme na nich 10 Božích prikázaní, základné modlitby, kresťanské sviatky a ako sa pripraviť na prvú svätú spoveď.

Každú nedeľu mali deti stretnutia s Vladkou a Paľkom Legiňovcami, ktorí ich taktiež pripravovali na prvé sväté prijímanie formou hry, čo deti veľmi bavilo.

Otec Kazimír mojich chlapcov nahovoril, na moju veľkú radosť, aj na miništrovanie. Vysvetlil im, že budú tak bližšie k Pánu Bohu. Doteraz chodia veľmi radi miništrovať a za to vďačíme otcovi Kazimírovi.

Na poslednom stretku bola záverečná skúška, ktorou všetky deti s prehľadom prešli ☺.

Konečne prišiel deň D - 13. máj 2018, kedy sa pred kostolom zišlo 13 prvoprijímajúcich detí v krásnych snehobielych rúchach, aby po prvýkrát mohli prijať telo a krv Ježiša Krista. Bol to neopísateľný zážitok. Deti spievali pieseň Toto je deň, ktorú si pamätám zo svojho 1. sv. prijímania.

Po prijímaní samozrejme nasledoval slávnostný obed s celou rodinou. Myslela som si, že po tomto náročnom dni budú chlapci unavení doma oddychovať. Ale nie, hneď po obede mi oznámili, že pôjdu aj na večernú svätú omšu ☺. Dúfam, že im tá horlivosť ostane až do konca života.

Dada Beličková

KRESLO PRE HOSTĽA

Zastáva funkciu duchovného správcu Fakultnej nemocnice F.D. Roosevelta. V tejto náročnej, ale veľmi užitočnej kresťanskej službe vystriedal otca Juraja Adamkoviča. Vo farnosti je ešte len krátky čas. Dovoľte, aby sme v kresle pre host'a privítali otca **Martina Pečarku**.

1. Porozprávajte nám prosím odkiaľ pochádzate, o svojom detstve a rodine.

Pochádzam z východu, t.j. z dedinky Nová Ľubovňa, okres Stará Ľubovňa z katolíckej rodiny snažiacej sa praktizovať náboženstvo. Mám štyroch súrodencov, ja som z nich najstarší. Rodičia nás k viere viedli od malička, za čo som im nesmierne vďačný. Napriek tomu, že sa mi v detstve občas ako dieťaťu do kostola veľmi nechcelo, celý život som sa snažil čo najlepšie žiť kresťanskú vieru. Snažil som sa byť čo najviac dokonalý, žiť dokonalé kresťanstvo.

2. Kde ste študovali a ako ste sa dostali ku kňazskému povolaniu?

Základnú školu som navštevoval v Novej Ľubovni, neskôr som nastúpil do Gymnázia v Starej Ľubovni, kde som bol iba rok a pol. Štúdium na gymnáziu ma až tak nebavilo, bol som veľmi zanietený futbalu. Preto mi môj otec vybavil preloženie do Stropkova, kde som nastúpil do prvej dorasteneckej ligy. Štúdium mi ani tu samozrejme veľmi nešlo, ale aspoň som si niečo natrénoval. Moje študijné výsledky veľmi nenasvedčovali tomu, aby som mohol ďalej pokračovať na

vysokej škole. Už na strednej škole som pociťoval povolanie do kňazstva aj napriek tomu, že som vedel, že štúdium teológie je veľmi ťažké a necítil som sa na to. Kňazské povolanie som kvôli tomu odsúval. Nevedel som si predstaviť, že by som mal ľuďom kázať. Odišiel som na základnú vojenskú službu

a potom som sa zamestnal. Pracoval som v zahraničí v Rakúsku, kde som pracoval v cirkuse necelých šesť rokov, po ktorých som sa vrátil domov. Po ročnej pauze na Slovensku som odišiel do Talianska, nakoľko sa mi zapáčila taliančina. Pracoval som na hoteli necelé tri roky. Všade som praktizoval katolícku vieru, veľa som sa modlil za to, aby sa stala vôľa Božia. Rozmýšľal som aj nad tým, že sa ožením a založím si rodinu, ale ako sa hovorí „nenašiel som tú pravú“. Vnútorne som však stále cítil, že Boh má so mnou iné plány. Keď som odišiel za prácou do Nemecka, vtedy prišlo také veľmi silné volanie, ktoré sa mi nedá ani opísať. Bližil sa vek 33 rokov a musel som sa rozhodnúť, akou cestou života pôjdem ďalej. Keďže som stále cítil silné volanie Pána, podal som si prihlášku na teológiu, kde ma na moje prekvapenie zobrali. Štúdium nebolo pre mňa jednoduché, ale s Božou pomocou som ho nakoniec úspešne ukončil.

3. Kde ste pôsobili po skončení štúdií?

V rokoch 2014 - 2015 som pôsobil ako diakon vo Farskom kostole v Banskej Bystrici. Od 1. júla 2015 som pôsobil ako kaplán v Žarnovici a od 1. júla 2018 pôsobím tu, v Banskej Bystrici.

4. Aké máte záľuby, čomu sa venujete vo voľnom čase?

V prvom rade je to šport. Futbal, basketbal, hokej a všeličo iné, čo sa dalo vyskúšať. V zime lyžovanie, bežkovanie ... ako sa hovorí „v zdravom tele zdravý duch“. Šport k životu potrebujem, drží ma v kondícii. Samozrejme, keď je čas, tak sa snažím aj čítať, hlavne náboženskú literatúru.

5. Ako sa vám darí v novej službe duchovného správcu?

Ako viete, pracujem tu pol roka, zatiaľ som spokojný, snažím sa ju vykonávať čo najlepšie. Snažím sa ľuďom pomôcť ako sa len dá, ako viem. Hľadám spôsoby, ako im byť čo najviac k dispozícii, poradiť im, byť pri nich, prinášať nádej a lásku Božiu. Myslím si, že sa mi zatiaľ darí, určite je ešte na čom pracovať, zlepšovať sa. Verím, že Pán Boh mi dá sil aj múdrosť Ducha Svätého, aby som službu vykonával čo najlepšie.

7. Máte citát alebo motto, ktorým sa v živote riadite?

Vždy som sa modlil a prosil Boha, nech mi ukáže cestu, čo je pre mňa to najlepšie. Keď plním Božiu vôľu, vtedy sa cítim spokojný, šťastný a naplnený. Nie to, čo chcem ja, ale to, čo chce odo mňa Boh, lebo viem, že chce pre mňa len to najlepšie a týmto sa v živote riadim.

8. Čo by ste odkázali čitateľom Duchovného pohľadu a zaželeli do nového roku?

Čitateľom by som odkázal, aby sa tiež pýtali Boha, čo je pre nich najlepšie, pretože to vie iba On. Samozrejme, aby mali tiež odvahu a sil to aj spraviť. Niekedy sa to zdá aj nemožné, ako aj mne sa zdalo nemožné stať sa kňazom. Ale Bohu nič nie je nemožné. Keď vás do niečoho povolá, tak vám dá aj schopnosti a sily, ak sa snažíte a robíte to srdcom a nie z donútenia. Do nového roku Vám prajem, aby ste takto vždy a všade kráčali podľa Božej vôle. Amen.

Za rozhovor ďakuje Natália Mihalová

FARSKÉ PÚTE

Skalné sanktuárium Božieho milosrdenstva

Jún 2018, sobota ráno, kostolík v Podlaviciach, pristavený autobus, otec Kazimír, otec Juraj a hŕstka ľudí, ktorí sa niekam spolu chystajú. Nastupovať, smer Ladce – hora Butkov. Ladce asi človek spojí s cementárňou ale horu Butkov? - nemá s čím a tak je to krajina neznáma.

Vydali sme sa na približne dvojhodinovú cestu smerom na Považie ku Skalnému sanktuáriu Božieho milosrdenstva, najmladšiemu pútnickému miestu na Slovensku. Cestou sme zakývali rodnej obci otca Kazimíra - Diviaky nad Nitricou a už nás za krátku chvíľu čakala dedinka Ladce, krásny nový kostolík (máj 2016) a svätá omša. Chvíle po svätej omši sme strávili v úžasnom rozhovore s neopakovateľným kňazom Ladislavom Vrábelom o povojnových a 50-tych rokoch v cirkvi. Nasledoval odchod autobusom pod horu Butkov a následne „per pedes apostolorum“ (ako chodili apoštoli) - zastavenia novučičkej krížovej cesty (september 2016), na konci ktorej nás privítalo nádherné priestranstvo s dvomi dominantami. Kríž 12 metrov vysoký so vsadenou relikviou skalky a dreva Svätého kríža z Golgoty (september 2013), ktorý čnie nad celým Považím dňom a nocou. Druhou dominantou je 6 metrová socha Panny Márie stojaca na 3 metrovom podstavci, kde je citát z Denníčka sv. Faustíny. Socha Panny Márie prišla na Butkov ako posledná v máji 2018. Medzi „Máriou a Krížom“ sú umiestnené spomienkové pamätníky sv. Jána Pavla II. (2014) a sv. Faustíny (2014) s relikviami, kamenná kaplnka Božieho milosrdenstva (máj 2016), kde sú umiestnené relikvie siedmich svätcov a tiež relikvia z nazaretského domčeka v ktorom žila svätá rodina.

História tohto nového pútnického miesta sa začala písať 9. júla 2012, kedy zaznelo na hore Butkov zvláštne posolstvo „Postavte na tejto hore kríž!“, ktorému bol svedkom páter Elias Vella z Malty. S úžasom môžeme pozeráť na toto rozsiahle dielo a tiež nadobúdať presvedčenie, že len ľudská ruka by také niečo sama nezvládla.

Určite si každý z nás z tejto oázy ticha, modlitby, rozjímania a perfektnej partie svätcov odniesol veľa síl nielen na cestu domov, ale aj do nasledujúcich dní na zvládanie bojov so životom.

Pod'akovanie patrí tomu, ktorý mal nápad ísť na toto miesto a tiež otcovi Kazimírovi za odvahu putovať s plným autobusom ľuďí a stráviť s nimi celý deň.

Zuzana Gálová

Raticov vrch – Kostol Fatimskej Panny Márie

Pri príležitosti 100. výročia zjavenia Panny Márie vo Fatime sme sa s otcom Jurajom a otcom Martinom zúčastnili na slávnostnej sv. omši na Raticovom vrchu v kostole Panny Márie Fatimskej.

Kostol sa nachádza na lazoch na Raticovom vrchu asi 5 km od centra Hriňovej. Už pri príchode nás všetkých očarila nádherná jesenná príroda, do ktorej je architektonicky zvláštny, neobyčajný kostolík osadený. V tesnej blízkosti je postavený kláštor, kde od roku 1996 pôsobia kapucíni. S iniciatívou postavenia kostola prišiel pán Jozef Ďurica, žijúci doteraz na Raticovom vrchu, ktorý nám osobne porozprával o celej histórii stavby kostola. Základný kameň kostola posvätil 23.5. 1992 otec biskup Rudolf Baláž. Kostol bol postavený svojpomocne a o dva roky 13.10. 1994 otcom biskupom Rudolfom posvätený. Interiér kostolíka prekvapí každého obrovskými drevenými oblúkovitými nosníkmi, zbiehajúcimi sa nahor do jedného bodu tvoriacimi zvláštny špicatý tvar celého kostola, ktorý už zďaleka víta svojich veriacich a návštevníkov. Drevené obklady a všetky unikátne drevorezby na stenách pochádzajú z domácich lesov a sú dielom šikovných rúk miestnych rezbárov. Po slávnostnej sv. omši,

ktorej sa zúčastnili aj veriaci z iných farností, sme sa ešte dlho nadchýnali krásami hriňovských lazov a nádherné počasie nám celé umocňovalo nezabudnuteľný zážitok.

Ďakujeme otcovi Jurajovi a otcovi Martinovi, že nám opäť ukázali ďalší klenot nášho krásneho Slovenska.

Marta Sopková

Kláštor sestier Bosých karmelitánok v Detve

V našej farskej púti sme pokračovali návštevou kláštora sestier Bosých karmelitánok v Detve. Privítala nás sestra, ktorá zabezpečuje kontakt s vonkajším svetom a uviedla nás do miestnosti, kde sme sa mali možnosť stretnúť s ďalšou sestrou a popýtať sa na všetko čo nás zaujímalo. Oboznámila nás s ich „Rozvrhom dňa“. Podľa možnosti nám odpovedala na mnoho zvedavých otázok. Bolo to obohacujúce a milé stretnutie.

Karmelitánsky kláštor v Detve bol postavený za veľkej podpory o. biskupa Rudolfa Baláža a následne dp. dekana z Detvy Ľuboša Sabola. 12. septembra 2004 bol pozemok za prítomnosti o. biskupa Rudolfa Baláža posvätený a 28. júla 2007 bol nový kláštor s kaplnkou dokončený a posvätený. Kláštor a jeho kaplnka sú zasvätené Božiemu milosrdenstvu a Kráľovnej Karmelu. Po jedenástich rokoch bola v kláštorenej kaplnke zrealizovaná nová mozaika a tak dokončené zariadenie interiéru. Znázorňuje Božie milosrdenstvo a Karmelskú Pannu Máriu. Návrh mozaiky aj jej realizáciu viedol dp. Kamil Dráb, žiak známeho jezuitu Marka Rupnika Sj. Mozaika je vytvorená z prírodných materiálov – kameňa a zlata, čo zvýrazňuje že ide o Božie dielo.

Modlitbou svätého ruženca k Božiemu milosrdenstvu a pohľadom na úžasnú mozaiku sme odišli do svojich domovov naplnení nekonečným milosrdenstvom nášho Pána.

Božena Höferová

Farská púť Nitra – Veľké Zálužie.

Leto skončilo, listy zo stromov opadli a celkovo príroda sa pripravuje na spánok. Niečo končí a niečo aj začína. V novembri sú otázky konca a začiatku aktuálnejšie, lebo s blížiacimi sviatkami Všetkých svätých viac myslíme na tých, ktorí tu už s nami nie sú, no boli pre nás dôležití. Vynárajú sa spomienky a otázky, ako v tom, čo oni začali, my môžeme pokračovať.

V dušičkovom období zvykneme cestovať na miesta, ktoré sú s našimi blízkymi späté. A tak sme sa 17. novembra 2018 vybrali na púť

do Nitry na miesta spojené s pôsobením našich vierožvestcov a do Veľkého Zálužia, za otcom Danielom.

Novembrové počasie býva nevyspytateľné, no zrejme sme to mali „hore dobre vybavené“, lebo po mrazivom ráne sa ukázala krásna modrá obloha s jasnými lúčmi jesenného slnka.

Najprv náš mikrobús zamieril do starobylej Nitry. O jej histórii nás cestou oboznámil otec

Juraj, najmä o miestach, ktoré sú nám Slovákom vzácné. Z historických prameňov z čias kniežat'a Pribinu vieme, že v Nitre bol postavený prvý známy kostol na Slovensku, ktorý v roku 828 posvätil salzburský arcibiskup Adalrád. Zvlášť pripomenul, že ideme na miesta kde pred 1155 rokmi knieža Rastislav privítal Konštantína a Metoda na našom území. Bol to rok 863, v ktorom nám solúnski bratia doniesli vzdelanosť – písmo a reč zrozumiteľné pre šírenie kresťanstva na území Veľkej Moravy. A nielen kresťanstva, ale spolu s ním šli ruka v ruku aj spoločenský vývoj a vzdelanosť. Jeden z ich nasledovníkov bol aj sv. Gorazd, ktorý pravdepodobne pochádzal zo slovenského územia

neďaleko Galanty. A práve jeho sv. Metod pred svojou smrťou určil za svojho nástupcu. Z histórie vieme, že Svätopluk, mocné knieža Veľkej Moravy ovplyvnený nemeckými kňazmi, dal Metodových učeníkov vyhnáť. Ich pôsobnosť sa presunula na územie dnešného západného Macedónska, kde založili stredisko slovanskej bohoslužby. Prostredie kde pôsobili je podľa pútnikov v krásnej prírode na brehoch Ochridského jazera. Práve k týmto vzácnym miestam je aj plánovaná farská púť v marci 2019.

Keď sme prišli na Nitriansky hrad, nad nádvorím nás vítala veľká socha kniežaťa Pribinu. Mali sme odbornú sprievodkyňu a pod jej vedením bola prehliadka nádvorí, katedrály sv. Emeráma a podzemia hradu. Nezabudnuteľné sú aj spomienky na Múzeum nitrianskeho biskupstva, kde sa nachádzajú písomné doklady a sakrálné predmety z takmer všetkých storočí od založenia Nitrianskeho biskupstva.

Ďalšou zaujímavou a krásnou zastávkou bol farský kostol sv. Gorazda v Nitre, časť Klokočina, kde nás už čakala jedna zo sestier otca Daniela. Po príchode do chrámu sme sa ocitli pred mozaikou Zoslania Ducha Svätého, dielom pátra Marka Rupnika, ktorá sa vyníma za oltárom. Tento slovinský jezuita je autorom mnohých sakrálnych diel v celej Európe. Môžeme ich obdivovať v Ríme, Fatime, Lurdoch a u nás jeho dielo vidíme aj v Kňazskom seminári v Badíne pri Banskej Bystrici. Tu sme slávili svätú omšu. My Podlavičania z farnosti Ducha Svätého sme sa tu vďaka Duchu Svätému cítili ako doma.

Poslednou zastávkou bolo Veľké Zálužie, voľakedy Ujlak, rodisko a miesto hrobu otca Daniela. Tu nás srdečne vítala rodina otca Daniela vrúcnymi slovami vďaky a aj malým pohostením. V chráme, ktorý je zasvätený Všetkým svätým, sme sa spoločne za nášho Daniela pomodlili ruženec Božieho milosrdenstva. Potom naše kroky smerovali ku hrobu otca Daniela, ktorý nás náhle opustil dňa 8.1. 2018. V duchu sme spomínali a ďakovali za jeho obetavú kňazskú prácu v našej

farnosti. Učil nás budovať vzťahy s Pánom i navzájom medzi nami. Poklonili sme sa aj pri hrobe jeho rodičov.

A čo je ovocím našej púte? Za seba môžem povedať, že byť na miestach spätých so vzácnymi ľuďmi človeka vedie k istote, že život s Bohom i nás povedie, nie možno najľahšou, no najlepšou cestou k vnútornej radosi, krásnym vzťahom a k nádeji vo večnosť.

Mária Ďurišková

BOJ PROTI HLADU

Posielam Vám poďakovanie od sestier DKL z Haiti za finančnú pomoc, ktorú dostali zo zbierky „Boj proti hladu“. Zároveň rozpisali na aké účely boli použité pre chudobných.

Dcéry kresťanskej lásky (DKL) sv. Vincenta de Paul: Misia Haiti

„Láska je nekonečne vynaliezavá“

Slová nemôžu vyjadriť, čo dnes pociťujú rodiny v Meyeri (misia DKL v horách), ktoré prišli o dobytok, jediná nádej a životnú istotu, nádej na zaplatenie školy pre deti a vďaka vašej pomoci mohli znovu pokračovať v aktivitách a mať novú nádej, že sa vrátia do svojich domovov.

Akú radosť malo farské spoločenstvo farnosti sv. Alžbety Uhorskej, keď mohli urobiť novú strechu na farskom kostole, ktorý slúži zároveň ako škola, spoločenská miestnosť a je provizórnym útulkom v prípade prírodných katastrof! Ako by bolo možné nevšimnúť si radosť na tvári dieťaťa, ktoré mohlo mať teplé jedlo, jediné počas dňa? Alebo úľavu starca, ktorý je chorý a mohol byť vyšetrený v našej pojazdnej ambulancii a dostať všetky potrebné lieky a často aj potraviny, pretože nemá možnosť prejsť 12km na motorke, aby prišiel do nemocnice

Vďaka vašej štedrosti sme mohli podporiť 5 malých projektov v 5 farnostiach na juhu krajiny.

Farnosť morskej Panny Márie na ostrove Vache – pomohli sme nakúpiť materiál rybárom na malom ostrovčeku, ktorý bol zdevastovaný cyklónom Matthew, počas ktorého rybári prišli o všetko rybárske náradie.

Farnosť sv. Andreja v Rendeli – veľmi zničená dedina, viaceré jej časti zmizli, veľa prípadov cholery a veľa úmrtí. Keď sme spojili pomoc z viacerých zdrojov, mohli sme pomôcť znovu postaviť strechu kostola a obnoviť ho. Dnes sú naň obyvatelia Rendelu takí hrdí!!!

Farnosť sv. Jána Krstiteľa v Tiburone – farnosť už i tak veľmi chudobná. Plantáže, dobytok, domčeky – všetko odniesol vietor a more. Jedného dňa Páter James prišiel do Port au Prince, aby sa s nami stretol a rozprával ako v jeho farnosti ľudia trpia hladom. Celé rodiny nejedli už počas viacerých dní. Jedna osoba prišla pýtať niečo na jedenie k riaditeľovi kaplnky, ale nanešťastie rodina riaditeľa už dva dni nič nejedla a tak táto osoba odišla a o niekoľko metrov ďalej na ceste zomrela. Tejto farnosti sme dali potravinovú pomoc a pomohli sme im zakryť strechu farskej školy.

Farnosť sv. Alžbety Uhorskej – nachádza sa v okrese Nippe, v horách, kde dedičania stratili všetok majetok. Pomohli sme im tiež prikryť strechu kostola.

Farnosť Malej rieky v Nippe – vytvorili sme tam našu dočasnú komunitu – medzinárodnú, aby sme mohli ľuďom pomáhať po stránke zdravotnej, potravinovej a byť oporou po stránke psychologickej. Tiež sme im pomohli ukončiť práce na kostole.

Druhá skupina pomoci bola určená na nákup liekov pre jednotlivé osoby a pre pojazdné ambulancie, ktoré prostredníctvom DKL chodia do všetkých farností.

Vo všetkých troch diecézach, kde ničil cyklón Matthew, my – DKL nemáme dom, iba v Meyeri. Preto sme vytvorili 3 dočasné komunity pre každú diecézu, a to vďaka štedrosti DKL z Mexika, Kolumbie a našej Karibskej provincie.

Jedna časť daru bola použitá na mlieko pre deti a na základné potraviny ako je ryža, olej, hrach, ryby. A na trochu hygienických potrieb.

Sociálne prípady: Pomohli sme jednej žene zaplatiť nevyhnutnú operáciu oka. Jedna veľmi chudobná rodina v Meyeri sa teší zo zakúpeného vola, ktorý bol snom ich života. Iná rodina sa vďaka

pomoci mohla vrátiť k predaju chladených nápojov. Ďalšia rodina dostala pomoc na stavbu domčeka.

Uplynulo už 10 mesiacov od cyklónu Matthew, príroda sa vo svojej sile znova rozrástla, nová zeleň pokryla zem, zdá sa, že plantáže priniesú úrodu, vychovávajú sa nové zvieratá, ale musíme mať trpezlivosť... Tisíce domčekov sú stále v zlom stave, väčšinu z nich si len opravili. Finančná situácia rodín zostáva neistá, ľudia málo jedia, často len raz za deň... Zostávame v spojení s farnosťami cez Dcéry kresťanskej lásky, formou rôznych projektov. Všetky naše činnosti sme mohli uskutočniť vďaka vašim obetiam, vašej deľbe a vášmu dobrému srdcu.

Ďakujeme! Po kreolsky: MESI ANPIL, BONDY E BENI NOU.

Sestry vincentky

Môžete pomôcť:

- modlitbou
 - kúpou medovníkového srdiečka
 - poslaním SMS správy v tvare: DMS VINCENT na číslo 877.
- Cena SMS je 2,- EUR. Platí od 1. 6. 2018 do 28. 2. 2019
- finančne na účet: „Zbierka – BOJ PROTI HLADU“ 20286026/6500
 - IBAN: SK7265000000000020286026

Návrat na Habovku

Po niekoľkých rokoch nás naše kroky zaviedli opäť na Habovku, na miesto, kde sme niekoľko rokov po sebe trávili spoločný letný týždeň. Na Habovke nás veľa spájalo- chuť do jedla, hudba, hry, súkromné sväté omše na chate, turistika na Roháčoch, ale hlavne náš o. Daniel, vďaka ktorému sme sa tu mohli každoročne odreagovať.

Tento rok však bolo už veľa vecí inak. Chýbal o. Daniel a už nemáme 18. Spolu s povinnosťami prichádza menej času, preto sme boli na chate každý deň v inom počte a zložení. Každý prišiel kedy mohol a na koľko sa dalo. Podstatné bolo, že si každý našiel čas a chuť pridať sa. Na chate sme boli od utorku do soboty. Taktiež nás tam zastihlo pre nás už povestné „habovkárske“ počasie, väčšinu času pršalo. Turistika bola v nedohľadne. Niektorí sa teda vybrali na výlety po okolí, iní si užívali pokoj na chate. Ale ako sa hovorí „trpezlivosť ruže prináša“,

a tak sa nám v sobotu, posledný deň nášho výletu, vyjasnilo a mohli sme sa vydať na vytúženú túru na roháčske štíty a plesá, a po nádhernej túre sme už všetci putovali domov.

Možno to nebol týždeň aký sme si predstavovali, nebol ako tie predošlé pred rokmi, ale ako každý jeden z nich, bol špeciálny. Každá jedna „Habovka“ sa do nás niečím zapísala, niečo v nás zanechala, a ani tá posledná nebola výnimkou.

Čas našich "Haboviek" sa mi spája s obdobím strednej školy, kedy vznikali v mojom živote nové priateľstvá a kedy sme trávili ako podlavičká partia dost' času spolu. Letný týždeň na Habovke býval pre mňa peknými chvíľami strávenými s priateľmi v prírode, na horách, pri hrách, zábave a chatových svätých omšiach s našim otcom Danielom. Počas týždňa sme mali možnosť bližšie sa spoznať a prehľbovať naše priateľstvá. Aj keď sme sa postupom času rozprchlí na vysoké školy či do prác do iných miest, znamenalo celkovo toto obdobie vrátane chát pre mňa veľmi veľa a príjemné spomienky naň ostanú v mojej pamäti asi už navždy. (Mat'ko)

Spievať si piesne od Milučkého vo štvorhlasnom nasadení len tak večer na chate, to bolo veľmi špeciálne! Habovka bola pre mňa veľmi pekným časom s krásnymi ľuďmi uprostred krásnych hôr! (Betka)

Na Habovke som bol znovu po snád' viac ako 4-5 rokoch, tentokrát iba krátko, no o to viac som si uvedomil ako sme sa mnohí za ten čas zmenili. Každý sme sa vybrali trochu iným smerom, no napriek tomu sa vieme spolu stretnúť a prežívať spoločné chvíle, spoznávať túto nádhernú oblasť Slovenska. (Tónko)

Moje spomienky na Habovku sú nezabudnuteľné. Nie je to ale tak, že by som si jeden rok pamätala viac ako iné. Veľmi rada spomínam na každý jeden rok, ktorý som sa zúčastnila, pretože každý obsahuje zážitky, ktoré stoja za to. Ako sme prvý rok cestovali vlakmi a len tak-tak sme ich všetky stihli. Ako sme sa na túre rozdelili na dve skupiny, pretože niektorí neboli zdravotne v poriadku, aby pokračovali, ale neuvedomili sme si, že všetko jedlo ostalo v prvej skupine, a tak sme hladovali kým sa nevrátila prvá skupina (niektorí ale hladovali viac než iní... Nieкто stihol v bufete vyjesť všetky hot-dogy... Však Pali). Ako sme počas večernej omše spievali pieseň, ktorá pre mňa bola úplne nová, ale prišla mi tak vtipná, že som od smiechu až plakala a mnoho ďalších. Na Habovku vždy spomínam veľmi rada. Hoci sa mi nepodarilo ísť každý rok, ale o to viac som si užila práve tohtoročnú, kde sme sa opäť mohli všetci starí aj noví Habovkári stretnúť. (Mat'ka)

Na Habovke som zažil opäť raz to, čo zažívam s mladými, kamarátmi z Podlavíc a Banskej Bystrice. Pociť, že mám kamarátov, s ktorými keď sa stretnem aj po niekoľkých rokoch, viem, že si bude čo povedať a že to budú tak isto vzácní kamaráti navždy. (Ivko)

Ak si správne pamätám, na Habovku sme išli z Podlavíc už ôsmy rok. Čas strávený spolu mimo Bystrice v nádhernom roháčskom prostredí pomáhal a stále pomáha utužiť vzácné priateľstvá medzi nami. Je časom modlitby, spoznávania sa, spomienok, prijatia nových ľudí, ktorí sa k nám pridávajú takmer každý rok a mnohého ďalšieho. Taktiež je úžasné vidieť čo vznikne zo spoločného dovolenkového pobytu, keď sa do organizácie zapoja mnohí a každý z nich prispeje svojim darom. Chcem tu tiež poďakovať o. Danielovi, ktorý s nami strávil čas na nejednej Habovke, a ktorý nám priestory po niekoľko rokov zarezervoval. Ďakujeme! (Mirka)

Habovka pre mňa znamenala čas, kedy si moja hlava a srdce mohli oddýchnuť od vysokoškolských starostí a získať novú silu, energiu. Bol to aj čas priateľstiev. Stretla som tam kamarátov, ktorí sú mi blízki, ale nedarilo sa mi byť s nimi dlhú dobu. Radosť a pokoj zažívani počas Habovky mi zostali ešte niekoľko dní po návrate domov. Nohy unavené z turistiky tiež. (Ivka)

Ivana Legišná (Mladí z farnosti)

Víkend rodín Železnô 24.-26. 8. 2018

Posledný pohľad po byte, či sme niečo dôležité nezabudli, ešte raz pozriem predpoveď počasia, či sa aspoň o niečo nezlepšila, zavolám Janke, že večeru určite nestíhame, spočítam deti v aute, a hurá konečne môžeme vyraziť. Z Podlavíc cez Donovaly, Liptovskú Osadu až do hôr nad Liptovskou Lúžnou. Čím sme bližšie, tým sa viac teším.

Prišli sme už po večeri, ostatní sedia vonku, družne debatujú a vôbec si nevšímajú, že sa naokolo poriadne blýska. S prvými kvapkami sa celá partia presunie do najbližšieho domu, my a niektorí nám podobní oneskorenci si ešte dávame večeru. Privítala nás príjemná jedáleň s detským kútikom a ešte príjemnejší domáci, ktorí sa o nás celý víkend priateľsky a ochotne starali. Prvý večer viacerí využili na ubytovanie sa, vzájomné rozhovory, hry a prechádzky po areáli tejto bývalej detskej ozdravovne.

V sobotu ráno som pozrela von a predpoveď počasia sa naplnila. Lialo ako z krhly. A to poriadnej. Na raňajky sme sa dostavili s dáždníkmi a pršiplášťami, a s malou dušičkou, čo sa bude diať, keď to vonku vyzerá tak, ako to vyzerá. Počas raňajok nás Janka Minarovičová pozvala na dopoludnie do spoločenskej miestnosti s tým, že tri rodiny si pripravlia nejaký program pre zvyšok osadenstva. Boli sme medzi nimi. Tak sme po raňajkách popri prebaľovaní najmenších detí a pri pití kávy riešili, čím by sme prispeli. Na mieste činu sa rozhodlo, že ako prví sa zhostia svojej úlohy Slováci. Pripravili si niekoľko zábavných, prevažne pohybových aktivít pre jednotlivcov aj skupinky, čím nás dobre rozhybali a naladili na zvyšok dňa. Po obede sme mali voľno, pretože v predpovedi počasia bolo, že okolo 14:00 prestane pršať. Povedali sme si, že ak prestane, pôjdeme na výlet na Magurku, ak nie, bude program opäť vo vnútri. Mimochodom, vôbec to na zmenu počasia ešte pol hodinu predtým nevyzeralo. Ale stalo sa. V stanovenú hodinu naozaj prestalo pršať a my sme postupne vychádzali von. K Magurke sme sa vydali vo dvoch skupinkách. Prv íšli Pniakovci a naša Barča, ktorí sa aj naozaj dostali až do bývalej baníckej osady pod hrebeňom Nízkyh Tatier. My ostatní sme vyrazili o 30-40 minút neskôr a zvolili sme pomalšie tempo. Tak sa stalo, že sme po hodine a pol cesty usúdili, že ak sa chceme vrátiť ešte za svetla, mali by sme sa obrátiť. A tak sme nakoniec na Magurku neprišli. Možno nabudúce.

Večeru sme stihli akurát a po nasýtení našich žalúdkov prišiel čas nasýtiť aj naše duše. Večer sme strávili modlitbami v duchu Taizé, ktoré

si už tradične pripravili Anička a Peťo Kapustovci. Po spoločnej modlitbe sa niektorí pobrali oddychovať, iní ešte pokračovali v spievaní alebo rozhovoroch.

A nastalo ráno, tretí deň. Pôvodný plán bol, že po raňajkách pôjdeme do Liptovskej Lúžnej na sv. omšu. Bolo nám však spolu tak dobre, že sme sa rozhodli zostať spolu a ísť na sv. omšu radšej večer doma. Vonku opäť pršalo, preto program pokračoval v spoločenskej miestnosti. Na programe bol náš rodinný biblický kvíz. Vedeli by ste napríklad, kto v Biblii zabil leva? Alebo v ktorej knihe sa objavuje anjel Rafael? A kto stroskotal na Malte? Po kvíze nasledovala skupinová kresliaco-pesničková súťaž, ktorú pripravili Kapustovci. Myslím, že sme si naozaj užili spoločnej zábavy a smiechu.

Ani sa nám po obede veľmi nechcelo odchádzať, ale už bol čas sa zbaliť a vrátiť sa domov. Víkend rodín sme si trochu preniesli aj do Podlavíc, keď sme sa večer stretli na sv. omši a po nej v cukrárni na zmrzline.

Aby som nezabudla, ďakujeme Janke Minarovičovej, ktorá vytelefonovala a zabezpečila ubytovanie aj veci okolo programu. Tiež všetkým zúčastneným, ktorí sa svojou dobrou náladou pričinili o to, že sme sa spolu cítili tak príjemne. A samozrejme Pánu Bohu, ktorý to celé požehnal.

Petronela Balážová

OKIENKO PRE DETI

Hádanky pre múdre hlávky

🕯 V zime počas mrazu hrdo stojí,
tepla sa však veľmi bojí.
Miesto nosa mrkvičku,
zo snehu má hlavičku.

🔔 Je to voda, a predsa sa dá nosiť v košíku.

👉 Nemá ruky ani nohy, nemá oči ani nos – a maľuje celú noc.

☺ Eskimáci majú dom, nechcel by som bývať v ňom.
Studený je ako ľad a ja nemám zimu rád.

⚙ Visí tisíc nosov, nekosia sa kosou, oddávna až dosiaľ
slniečkom sa kosia.

✳ Letia, letia hviezdy biele, čipkované všetky celé.
Veľa ich je na stráni. Chytíš – voda na dlani.

(🕯KAILUHENS, 🔔DAL, 👉ZÁRM, ☺ULGI, ⚙ELÚCNEC, ✳YKČOLV)

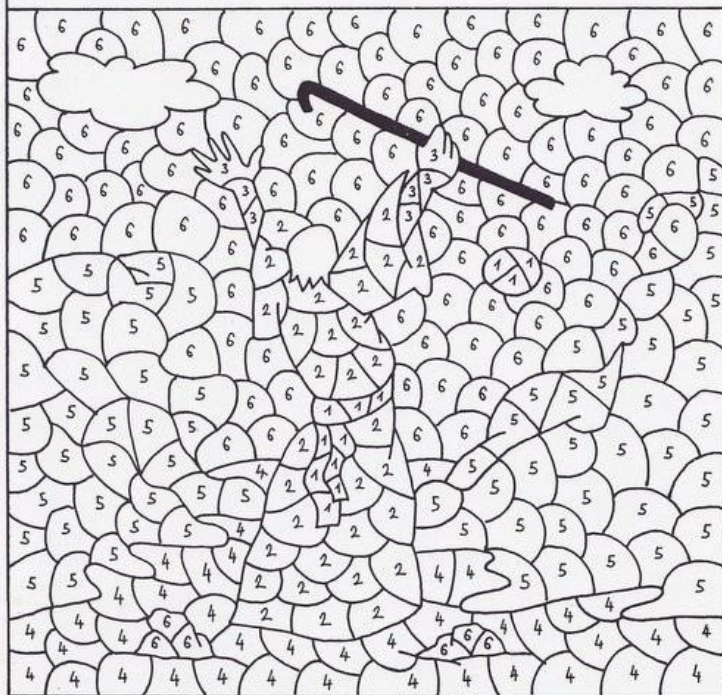
Omaľovánky pre šikovníe ručičky

Prechod cez Červené more

Izraeliti žili dlhé roky v egyptskom otroctve. Egypťania im ubližovali. Boh poslal Mojžiša, aby vyslobodil Izraelitov z Egypta. Prišli k Červenému moru. Toto sa rozostúpilo a ukázalo sa morské dno. Po ňom mohli Izraeliti bezpečne prejsť. Boh ich tak zachránil pred faraónovým prenasledovaním.

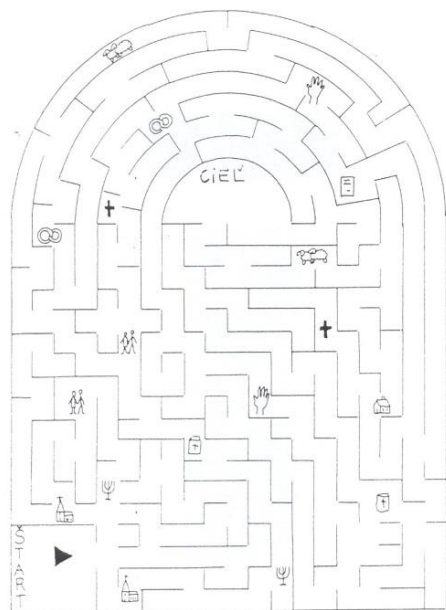
Vyfarbte podľa čísel: vznikne obrázok znázorňujúci prechod Izraelitov cez Červené more.

1 — žltá	5 — modrá
2 — červená	6 — sivá
3 — oranžová	
4 — hnedá	

Mojžiš 1 - 5. lekcia

LABYRINT

Nájdí správnu cestu. Postupuj podľa poradia prikázaní.

Pamätaj, že máš sviatočný deň svätý.

Nepokradneš.

Ja som Hospodin, tvoj Boh, nebudeš mať iných bohov okrem mňa.

Nevypovieš krivé svedectvo proti svojmu blížnemu.

Nescudzoložíš.

Nezabiješ.

Nepožiadáš ženu svojho blížneho ani nič, čo je jeho.

Cti si otca i matku.

Nebudeš brať meno Božie nadarmo.

Nepožiadáš dom svojho blížneho.

ZASMEJME SA

Mamiiii, ja by som chcela na Vianoce psa ...
Nevymýšľaj! Bude kapor ako každý rok !!!

„Pán riaditeľ, môžete mi dať zajtra voľno?“ pýta sa v práci pán Novák.
„Manželka chce, aby som jej pomohol s vianočným upratovaním.“
„Z takého dôvodu vám predsa nebudem dávať voľno!“ rezolútne to
odmietne riaditeľ.
„Ďakujem“, vydýchne si zamestnanec. „Vedel som, že je na vás
spoločnosť.“

„Dal som manželke pod stromček psa.“
„A prečo psa?“
„Už sa teším, ako ma s ním bude posielat' večer von!“

O Vianociach hovorí mamička Jožkovi:
„Jozko, zapál' vianočný stromček.“
Za chvíľu príde Jožko a hovorí: „Aj sviečky?“

Na Vianoce kričí malý Jožko cez celý byt na mamičku pri sporáku:
„Mami, mami, stromček horí!“
„Hovorí sa, svieti, a nie horí,“ poučí ho matka.
Chlapec za chvíľu zase začne kričať: „Mami, mami, záclony už tiež
svietia!“

„Tak čo, ako si prežil tohtoročného Silvestra?“
„Ale ... najprv som nevedel, kam mám ísť a teraz si zase nemôžem
spomenúť, kde som bol.“

Skvelý recept

Slané nivové tyčinky

300g Niva

250g maslo

300g hladká múka

Zmäknuté maslo zmiešame s jemne nastrúhanou Nivou, pridáme múku a vypracujeme cesto.

Necháme ho odležať v chladničke, rozvaľkáme na hrúbku 3 mm, potrieme vajíčkom a posypeme sezamom (alebo inými koreninami).

Pechieme na 180 °C 10-15 min.

Dobrá chuť!

Helena Lovhová

VIETE, ŽE ...?

Tichá noc, svätá noc

Mohli by sme ju nazvať pieseň piesní. Pieseň, ktorá si ako žiadna iná vydobyla miesto v srdci každého človeka. Bola preložená do viac ako 300 jazykov a dialektov. Všade, kde ľudia slávia tajomstvo betlehemskej noci, zaznieva táto ľudová pieseň s jednoduchým textom o vianočných udalostiach. Pieseň Tichá noc oslávila v roku 2018 už 200 rokov od svojho vzniku, tak sa vráťme do minulosti akou cestou táto čarovná pieseň prešla...

Písal sa rok 1818. V novovzniknutej farnosti sv. Mikuláša v Oberndorfe pri Salzburgu boli všetci zamestnaní vianočnými prípravami, upratovaním a zdobením kostola, stavaním jasličiek a zdobením vianočných stromčekov. Len vtedajší kňaz Joseph Mohr, ktorý práve vypomáhal, a vedúci spevokolu a organista Franz Xaver Gruber stáli pred veľkým problémom: Teraz, na Vianoce, vypovedal organ. A tak mali náročnú úlohu, rýchlo si niečo vymyslieť, aby polnočná omša mohla slávnostne prebehnúť aj napriek chýbajúcej organovej hudbe. Okolo obeda dobehol Joseph Mohr k svojmu priateľovi, učiteľovi Franzovi Xaverovi Gruberovi a priniesol mu šesťstrofovú báseň. Poprosil Grubera, aby k textu rýchlo zložil melódiu, čo sa mu aj podarilo. A tak vznikla pieseň piesní.

Táto jednoduchá kompozícia po prvýkrát zaznela na polnočnej svätej omši 24. decembra 1818 v Oberndorfe v nasledovnom prevedení: Joseph Mohr spieval bas, hudobný znalec Franz Xaver Gruber prebral tenor a sprevádzal na gitare. Dedinský spevokol vždy zopakoval posledné štyri takty. Jednoduchému obyvateľstvu zloženému prevažne z baníkov a lodeniarskych robotníkov sa pieseň veľmi páčila. Takto sa teda zrodila Tichá noc.

Ako však putovala do sveta z malého dedinského kostola? Podľa Gruberových poznámok prišla najskôr do Tirolska. Známy staviteľ organov Karl Mauracher, ktorý opravoval organ v salzburskej diecéze a neskôr znovu postavil organ v Oberndorfe, ju priniesol do svojho rodu. Už v roku 1819 odznela Tichá noc počas polnočnej sv. omše v Zillertali v podaní tamajších spevákov „Reinerovcov“ a o tri roky neskôr ju predstavili pri príležitosti návštevy cisára Františka I. a cára Alexandra I. Za to, že opustila Tichá noc hranice Rakúska vďaka pieseň dvom speváckym rodinám z Zillertalu: Reinerovcom a Strasserovcom. Po dlhých cestách po Európe, kde sa pieseň zanedlho tešila veľkej obľube, sa speváci „Reinerovci“ vydali v roku 1839 do Ameriky. Tam Tichá noc po prvýkrát zaznela v New Yorku pred pomníkom Alexandra Hamiltona na cintoríne Kostola Najsvätejšej Trojice. Na jej ďalšom šírení po všetkých kontinentoch sa podieľali predovšetkým katolícki a protestantskí misionári. Pieseň bola prevzatá aj do protestantského spevníka. V súčasnosti sa spieva už vo viac ako 200 jazykoch. Je svetovou piesňou mieru a v roku 2011 sa dostala na zoznam kultúrneho dedičstva UNESCO. Zvyšok života prežil Franz Gruber ako slávny človek. V chráme sv. Mikuláša v Oberndorfe visí plaketa s nápisom: *Učiteľ Franz Gruber tu 24. decembra 1818 napísal melódiu piesne Tichá noc, svätá noc a vikár Joseph Mohr zložil jej slová.*

Tajomstvo najslávnejšej a najobľúbenejšej vianočnej piesne spočíva v tom, že Tichá noc sa vo svojej jednoduchosti a hĺbke prihovára srdcu každého človeka. Práve preto ju všetci tak radi prijímajú ako posla Svätej noci pokoja Božej lásky.

Franz Xaver Gruber, skladateľ nesmrteľnej piesne Tichá noc, sa narodil 25.11.1787 v chudobnej tkáčskej rodine v Hochburgu v Hornom Rakúsku. Popri svojej práci sa ako tkáčsky učeň bez otcovho vedomia učil hrať na viole a organe. Vybojoval si pedagogické a hudobné vzdelanie a mnoho rokov pôsobil ako nadaný učiteľ, vedúci spevokolu a organista. 76-ročný otec dvanástich detí, skladateľ obsiahleho hudobného diela a jednej svetoznámej piesne, zomrel 7.júna 1863 v Halleine.

Joseph Mohr, autor textu piesne, sa narodil 11.12.1792 v Salzburgu ako syn chudobnej pletiarke a dezertovaného vojaka. Katedrálny vikár umožnil talentovanému chlapcovi, spevákovi a violistovi v benediktínskom kláštore štúdium na gymnáziu. Ďalej študoval v Kremsmünsteri po vstupe do salzburského kňazského seminára v roku 1815 prijal kňazskú vysviacku. Ako pomocný kňaz musel veľmi často meniť svoje pôsobisko. Mohr bol známy ako vynikajúci duchovný pastier. Postavil základnú školu, podporoval dôstojné slávenie liturgie so spevom v materinskom jazyku a ochotne sa ujímal chudobných.

Zomrel 4.12.1848 vo Wagraine na pľúcnu obrnu.

Spracovala: Natália Mihalová
(Zdroj: internet)

Jasličkové pásmo

*„Hľa, Panna počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel.“
(Izaiáš 7,14)*

Počas adventu, 4-týždňového obdobia očakávania, ktorý je oslavovaný na celom svete, prišiel čas pripraviť naše srdcia na stretnutie s naším Spasiteľom, prorokovaným Mesiášom. Prišiel čas na zamyslenie sa a pre učenie našich detí o Ježišomvom zrození z Panny, Jeho živote, smrti a zmŕtvychvstaní. Práve v tomto období pod vedením Anky Kapustovej, s jej výberom úžasného scenára, začali naše deti nacvičovať Jasličkové pásmo, ktoré sa v našej farnosti predviedlo na 1. sviatok vianočný a v repríze na sviatok Troch kráľov už po siedmy raz.

Tento ročník je iný a zároveň čarovný najmä tým, že celý príbeh sa začína obrazom klasickej štvorčlennej rodiny – otec: Peťo Kyzek, mama: Barborka Balážová, malý syn Miško: Jurko Baláž a malá dcéra Janka: Barborka Karabášová (resp. Mária Ďaďanová) – ktorá sa chystá k štedrovečernému stolu. Pri rozbaľovaní darčiekov ich dcéra, malé dievčatko, zistí, že pod stromčekom sa pre ňu darček nenachádza. Po večeri rodina navštívi starých rodičov (starký: Šimon Kapusta, starká: Katka Haviarová, resp. Miška Beličková), ktorí sa objavia v krásnych krojoch. Starký zahrá na fujare a starká začne rozprávať príbeh o jednej noci, ktorý sa odohráva tesne pred začiatkom narodenia

Ježiša.

Jozef (Miško Jánošík) s Máriou (Bianka Budaiová) prichádzajú do Betlehema a hľadajú prístrešie. Stretávajú sa s hostinským (Maťko Baláž), ktorý nemá pre nich žiadnu voľnú izbu. Keď pár sklamaný odchádza, príbehne za nimi

hostinská (Hanka Jánošíková), ktorá im ponúka teplú maštal'ku. Mária

s Jozefom sa uložia v maštaľke, vyberú bábätko a uložia ho do jasiel'. Počas piesne pastieri vyjdú na scénu a poľhajú si okolo ohňa. Príde k nim anjel (Simonka Tršová) a prebúdzajú ich... Pastieri (Lukáško Kapusta, Matúško Minarovič, Dorotka Minarovičová a Adamko Karabáš) prichádzajú a klaňajú sa Sv. rodine.

Ďalší anjeli – Magduška Kyzeková, Simonka Šubová, Anka Jánošíková, Miriam Šuplatová a Tamarka Tršová, ktorá niesla hviezdu a svojou krátkou vetou a krásnym hláskom veľmi pobavila publikum – zvestujú ďalšie udalosti. Tie hovoria aj o príchode Troch kráľov (Maximilián Šuba, Timko Kučerák a Peťko Kapusta), ktorí Ježiškovi prinášajú vzácne dary. Po odchode Troch kráľov, počas piesne, odchádzajú všetci z Betlehemskeho príbehu a opäť prichádza na scénu rodina, ktorá sa ide pozrieť na darčeky pod stromčekom u starých rodičov. Janka si tam nachádza darček a teší sa, že Ježiško nezabudol ani na ňu. Poďakovaním a krásnymi prosbami sa končí tento nezabudnuteľný príbeh narodenia Spasiteľa, ktorý malí, mladí, nadaní „herci“ z našej farnosti zahráli naozaj na úrovni.

Veľká vďaka patrí našej novovzniknutej speváckej skupine „Nezvestní“, ktorá veľmi peknými piesňami spestrila miesta medzi jednotlivými scénami.

Táto verzia Jasličkového pásma síce neobsahovala toľko textu ako po iné roky, ale bola výnimočná a jedinečná často sa meniacimi scénami a postavami, ktoré spestrili dej celého príbehu.

Nech toto obdobie vytvorí v našich srdciach odraz toho, čo sa stalo a poženie nás vpred do nového roka v očakávaní a pripravenosti pre Jeho ďalšie slávnostné zjavenie!

Príd' Pane Ježišu a narod' sa v každom z nás. Amen.

Adriana Bolgárová

Dobrá novina

Tento rok sme sa po niekoľko-ročnej odmlke opäť pustili do koledovania Dobrej noviny - už 24. ročníka. Zvestovanie dobrej noviny sme tento rok pojali v novom šate.

My, koledníci rokov minulých, sme už odrástli, nastal teda čas, aby sa tejto úlohy ujali tí menší, ak nie aj tí najmenší z farnosti. Musím povedať, že moje očakávania naplnili na jednotku.

Decká sa na koledovanie veľmi tešili. Sám som nečakal, že na naše prvé stretnutie ich príde až toľko. Bola nás plná „pastoračka“. Najprv sme sa porozprávali o tom, čo Dobrá novina je, vysvetlili sme si pre koho a hlavne kvôli komu pôjdeme koledovať. Deti to zobrali s radosťou, bolo na nich vidieť, že majú chuť pomôcť svojím kamošom ďaleko v africkej Ugande. Prichádzala kopa otázok a odpovedí, ukázali sme si, ako deti v Ugande žijú a čo všetko vďaka Dobrej novine môžu dosiahnuť. Rozdelili sme si úlohy - kto čo na koledovanie pripraví, kto s kým pôjde. Zišlo sa nás toľko, že by bola škoda nerozdeliť sa na dve skupinky. Tí starší, ktorým s radosťou odovzdávam štafetu, boli vedúcimi skupinky. Medzi sebou si rozdelili úlohy - kto povie veršík aj čo budú spolu spievať.

A prišla sobota 29. december 2018. Deň, keď Dobrá novina prišla aj do ulíc Podlavíc a Skubína. Čakali sme na fare, aby decká dostali posledné inštrukcie, kam a ako majú ísť. Počasie pripomínalo skôr pochmúrnú jeseň, no keď začali k fare prichádzať malí anjeličkovia či pastieri, hneď som vedel, že ešte stále je zima, ale hlavne, že sú Vianoce... A že

v tento deň naozaj v jednotlivých rodinách zaznie Dobrá novina. Koledníci zahrali, zaspievali a zarecitovali nášmu pánovi farárovi a ten takisto s veľkou radosťou a hlavne s Božím požehnaním odprevadil deti do ulíc šíriť toto krásne posolstvo.

Dobrá novinu vám prinieslo viac ako 20 detí. Pevne verím, že ešte viac ich bude rozdávať radosť koledovaním aj v ďalších rokoch. Ďakujeme za to, že ste nás prijali a obdarovali.

Pavol Legiň

Spomienka na o. Daniela

„Drahí bratia a sestry“,

takto sa nám prihovárал o. Daniel počas homílií svätých omši. Týmto jeho slovami sme sa pred rokom s ním v našej farnosti lúčili. On je, veríme, už v Nebeskom kráľovstve, kam si ho povolal Otec. My pokračujeme v našom pozemskom putovaní a v snahe o farské spolužitie v spolupatričnosti, ku ktorému nás o. Daniel viedol a povzbudzoval.

Pred rokom sme pri rozlúčke s ním spomínali, že predovšetkým chcel, aby sme žili vo svornosti a láske ako jedna rodina, že kladol najväčší dôraz na posilňovanie a rozvoj vzťahov. Hovorili sme, že jeho úmysly a modlitby smerovali hlavne za naše rodiny a za našu veľkú farskú rodinu. A že by si želal, aby Duch Svätý naďalej vanul tu vo farnosti Svätého Ducha a aby sme pokračovali v aktivitách, ktoré sa tu pod jeho vedením osem a pol roka konali.

Po jednej decembrovej nedeľnej svätej omši, ktorú spevácky zabezpečili po prvý raz naši „farskí tínedžeri“ Nezvestní, sa zo svojej podobizne v „kaplnke“ pri schodoch kostola viditeľne usmieval. Veď Nezvestní sa rozbiehali ako farské spoločenstvo detí pod vedením Zuzky Lazíkovej práve počas jeho pôsobenia. Dnes sa i vďaka entuziazmu Peti Karkalíkovej a Paľka Legiňa v novej farskej rade zdajú byť Nezvestní nádejnou náhradou Spoločenstva mladých, ktorých o. Danielovi pred desaťročím zanechal o. Kazimír. Nielen kvôli spievaniu pri mládežníckych omšiach či tohto roku obnovenej koledníckej tradícii Dobrej noviny v našej farnosti. A úsmev o. Daniela je oprávnený, aj keď vidí koľko detíúreniec sa pod vedením manželov Kapustovcov a s prispením ostatných rodičov zapojilo tieto Vianoce do Jasličkovej pobožnosti na sviatok Božieho narodenia a v repríze na sviatok Troch kráľov. Deti boli opäť skvelé, nechýbali ani kroje či fujara a náš „bača“ musel byť na svoje „jezuliatka“, ktoré pred časom požehnával či krstil, právom hrdý. V jeho farnosti naďalej vládne čulý ruch pri nácvikoch i stretnutiach a naplno v nej prúdi farský život. Detí nám neubúda a tak sa zdá, že o budúcnosť farnosti, ktorú o. Kazimír v roku 2009 odovzdal o. Danielovi a ktorá prvý polrok 2018 opäť pripadla dočasne jemu a teraz už na dlhšie obdobie o. Jurajovi, je dobre

postarané. Pôvodná farská rada sa pod vedením o. Juraja po nedávnych voľbách čiastočne obmenila a entuziazmus nových členov je v nej cítiť. Aj náš farský časopis Duchovný pohľad určite bude pod novým vedením Ad'ky Bolgárovej dobre pokračovať.

Pred rokom sme si pripomenuli aj slová o. Daniela, že „smrť nie je koniec, ale radosť zo stretnutia s Pánom.“ Veríme, Daniel, že si toto stretnutie zakúsil, že si ho naplno užívaš tak ako si si užíval život nášho farského spoločenstva a že si pre toto naše farské spoločenstvo veľkým orodovníkom v Nebi. Ak sme po Tvojom odchode 8. januára 2018 vyjadrili nádej a presvedčenie, že v našich srdciach, nás „Tvojich ovečiek“, zostaneš navždy, tak po roku si Ťa v srdciach nachádzame práve pri radostnom pohľade na „plnosť“ farských pastvín“. Tvoje ovečky tu prichádzajú k svojmu Pastierovi, od tých najmenších, cez zmienené „Nezvestné“ až po seniorské. Prichádzajú, aby si teraz už pri homíliách o. Juraja či o. Martina „dušu osviežili“. A farské ovečky rastú, nielen fyzicky, ale aj duchovne, prehlbujúc si vieru a uvedomujúc si azda čoraz viac, že našou spoločnou vlasťou je Nebeské kráľovstvo. A že tu na zem nás Otec poslal s určitým zámerom, aby sme tu zanechali stopu v službe našim blízkym a bližným. Tak ako si ju vo farnosti Svätého Ducha zanechal Ty, Daniel. Naše putovanie tu na zemi bude možno ešte istý čas pokračovať. Každopádne veríme, že na ceste späť k nášmu Otcovi i Pastierovi nás budeš duchovne z Neba stále sprevádzať i Ty, náš „bača“.

Miroslav Haviar

Občianska rada Podlavice – Skubín

Naša farnosť je súčasťou života v Podlaviciach a Skubíne, týkajú sa nás tak spoločenské podujatia ako aj investície do infraštruktúry. Preto sa o. Daniel Bédi zapojil do aktivít Občianskej rady, ktorá fungovala v minulom volebnom období a pomohol viac prepájať farské aktivity s aktivitami občianskej rady – takto sa napríklad zorganizoval detský maškarný ples, Mikuláš a vianočný stromček sa presunul spred základnej školy do areálu kostola. V novej občianskej rade, ktorá bude fungovať do nasledujúcich komunálnych volieb v roku 2022, sú viacerí členovia našej farnosti a chceme pokračovať v tom, čo o. Daniel začal – chceme v našej mestskej časti budovať mosty, nie múry.

Pravidelné stretnutia občianskej rady sú otvorené pre všetkých obyvateľov Podlavíc a Skubína, budú sa konať každú druhú stredu

v mesiaci o 17:30 v kultúrnom dome. O aktivitách OR sa dozviete na informačných tabuliach a na webstránke www.orpodlavice.sk.

Jozef Baláž

Farská rada

Voľby do farskej rady sa uskutočnili dňa 21. 11. 2018.

Predseda FR: Juraj Adamkovič, administrátor farnosti

Podpredsedovia FR: Mária Gréčová, Peter Kapusta

Vedúci a zástupcovia jednotlivých sekcií:

Liturgická sekcia: Petra Karkalíková (zást. Ján Gréč)

Katechetická sekcia: Pavol Legiň ml. (zást. Libuša Pokorná)

Charitatívna sekcia: Miroslav Haviar (zást. Mária Pinková)

Sekcia rodín: Peter Kapusta (zást. Adriana Šubová)

Pracovná sekcia: Pavol Tuček (zást. Ľubomír Mazúr)

Propagačná sekcia: Mária Gréčová (zást. Adriana Bolgárová)

Darujte Vaše 2% z dane

pre neinvestičný fond Podlavice RKC

Prosíme všetkých našich dobrodincov a priateľov, ktorí máte záujem pomôcť našej farnosti, aby ste svoje 2% dane z príjmu venovali nášmu n.f. PODLAVICE RKC do 31. marca 2019 (právnické osoby a tie fyzické osoby, ktoré si podávajú daňové priznanie) resp. do 30. apríla 2019 (zamestnanci podaním Vyhlásenia o poukázaní 2% z dane spolu s Potvrdením o zaplatení dane).

Fond je zameraný na podporu: duchovného života a tvorbu jeho infraštruktúry; duchovnej, kultúrno-výchovnej a športovej aktivity mládeže; exkurzno-vzdelávacích podujatí farnosti

Naše identifikačné údaje potrebné na vyplnenie formulára:

Názov: **PODLAVICE RKC, n.f.**

Právna forma: **Neinvestičný fond**

Sídlo: **Skubínska cesta 6, 974 09 Banská Bystrica; IČO: 37954458**

Číslo účtu: SK22 7500 0000 0040 0795 6521 (Československá obchodná banka, a.s.)

Verím, že aj touto formou podporíte náš duchovný stánok! Ďakujeme.

Juraj Adamkovič, administrátor farnosti

Na Slnku

Len svieť nám, Slnko, z vysoka,
Len svieť nám, Dobrota,
Nech riava nášho potoka
K plodnosti kľokotá!

Kráčajme s riavou po boku
Hoc tečie z čela pot,
Bez ponosy a nároku!...
Na Slnku zreje plod.

Kráčajme spolu deň a noc!
V tom väzí istota.
Prejaví na nás svoju moc,
Z mrákav nás vymotá...

Kto? ... Ježiš! ... Slnko života.

Gorazd Zvonický

Vydal: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Sv. Ducha, Banská Bystrica –
Podlavice, Skubínska cesta 6, 974 09 B.Bystrica, e-mail: bb.podlavice@fara.sk;
www.podlavice.fara.sk

Za obsahovú stránku zodpovedá: *Mgr. Ing. Juraj Adamkovič*, administrátor
farnosti. Šéfredaktor: *PhDr. Adriana Bolgárová*

Redakčná rada: *RNDr. Miroslav Haviar, Mária Gréčová, Natália Mihalová,*
MUDr. Jozef Baláž; jazyková úprava: *RNDr. Miroslav Haviar*; estetická úprava:
Natália Mihalová; grafická úprava: *PhDr. Adriana Bolgárová*; fotografie:
Ing. František Martišovič, PhDr. Adriana Bolgárová, Mária Gréčová, MUDr.
Zuzana Lazíková ...

Tlač: EQUILIBRIA, s.r.o., Popradská 56/B, 040 11 Košice, náklad 160 ks.

Pre vnútornú potrebu farnosti.

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy a krátenia príspevkov.

Schválené Biskupským úradom v Banskej Bystrici pod č. 112/2011